

KLIMATY

Nr 213 / 24 marca 2013 ISSN 2080-0010

Niedziela Palmowa Męki Pańskiej

ŚW. ANNY

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 50,4-7

Pan Bóg mnie obdarzył językiem wymownym, bym umiał przyjść z pomocą strudzonemu przez słowo krzepiące. Każdego rana pobudza me ucho, bym słuchał jak uczniowie.

Pan Bóg otworzył mi ucho, a ja się nie oparłem ani się cofnąłem. Podałem grzbiet mój bijącym i policzki moje rwącym mi brodę. Nie zasłoniłem mojej twarzy przed zniewagami i opluciem.

Pan Bóg mnie wspomaga, dlatego jestem nieczuły na obelgi, dlatego uczyniłem twarz moją jak głaz i wiem, że wstydu nie doznam.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 22,8-9.17-20.23-24

REFREN:

Boże mój, Boże, czemuś mnie opuścił?

Szyscy ze mnie wszyscy, którzy na mnie patrzą, wykrzywiają wargi i potraszają głowami: „Zaufał Panu, niech go Pan wyzwoli, niech go ocali, jeśli go miłuje”.

Sfóra psów mnie opada, otoczyła mnie zgraja złoczyńców. Przebodli moje ręce i nogi, policzyć mogę wszystkie moje kości.

Dziela między siebie moje szaty i los rzucają o moją suknię.

Ty zaś, o Panie, nie stój z daleka: pomocy moja śpiesz mi na ratunek.

Będę głosił swym braciom Twoje imię i będę Cię chwalił w zgromadzeniu wiernych: „Chwalcie Pana, wy, którzy się Go boicie, niech się Go lęka całe potomstwo Izraela”.

DRUGIE CZYTANIE

Flp 2,6-11

Chrystus Jezus istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi.

A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej. Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest PANEM - ku chwale Boga Ojca.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Flp 2,8-9

Dla nas Chrystus stał się posłusznym aż do śmierci, a była to śmierć na krzyżu. Dlatego Bóg wywyższył Go nad wszystko i dał Mu imię, które jest ponad wszelkie imię.

EWANGELIA

Męka Pana naszego Jezusa Chrystusa

Lk 22,14-23,56 [frag.]

Droga krzyżowa

Gdy Go wyprowadzili, zatrzymali niejakiego Szymona z Cyreny, który wracał z pola, i włożyli na niego krzyż, aby go niósł za Jezusem. A szło za Nim mnóstwo ludu, także kobiet, które zawodziły i płakały nad Nim. Lecz Jezus zwrócił się do nich i rzekł: + Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade Mną; płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi! Oto bowiem przyjdą dni, kiedy mówić będą: Szczęśliwe nieplodne łona, które nie rodziły, i piersi, które nie karmiły. Wtedy złączą wołać do gór: Padnijcie na nas; a do pagórków: Przykryjcie nas! Bo jeśli z zielonym drzewem to czynią, cóż się stanie z suchym? E. Przeprowadzono też dwóch innych - złoczyńców, aby ich z Nim stracić.

KOMENTARZ

Kościół obchodzi dziś pamiątkę triumfalnego wjazdu Chrystusa Pana do Jerozolimy.

Jezus, jako Mesjasz i Król, bierze w posiadanie święte miasto królewskie, by dokonać w nim swego paschalnego misterium. Mimo wivatujących tłumów wie, co Go w tym mieście spotka. Wie, że będzie odrzucony i skazany na śmierć. Jednak inauguruje nowe Królestwo, które nie jest królestwem ludzkim, ale Bożym. Do tego Królestwa należą ci wszyscy, którzy pójdą za Nim, pełnym miłości i posłuszeństwa aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Triumfalny wjazd do Jerozolimy jest zapowiedzią owego „niebieskiego Jeruzalem”, do którego wprowadzi nas Chrystus Pan, kiedy z „mocą i w majestacie” przyjdzie w chwale na końcu świata. Symbolizuje to procesja z palmami, w której idziemy za Chrystusem Królem, jak owi święci i błogosławieni w Królestwie niebieskim.

ks. dr Michał Dubicki

Ukrzyżowanie

Gdy przyszedli na miejsce, zwane Czaszką, ukrzyżowali tam Jego i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Lecz Jezus mówił: + Ojcze, przebac im, bo nie wiedzą, co czynią. E. Potem rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając losy.

Wyszydzenie na krzyżu

A lud stał i patrzył. Lecz członkowie Wysokiej Rady drwiąco mówili: T. Innych wybawiał, niechże teraz siebie wybawi, jeśli On jest Mesjaszem, Wybrańcem Bożym. E. Szydli z Niego i żołnierze; podchodzili do Niego i podawali Mu ocet, mówiąc: T. Jeśli Ty jesteś królem żydowskim, wybaw sam siebie. E. Był także nad Nim napis w języku greckim, łacińskim i hebrajskim: To jest Król żydowski.

Dobry łotr

Jeden ze złoczyńców, których [tam] powieszono, urągał Mu: I. Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas. E. Lecz drugi, karcąc go, rzekł: I. Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? My przecież - sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze zycynki, ale On nic złego nie uczynił. E. I dodał: I. Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa. E. Jezus mu odpowiedział: + Zaprawdę, powiadam ci: Dziś z Mną będziesz w raju.

Śmierć Jezusa

E. Było już około godziny szóstej i mrok ogarał całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: + Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego. E. Po tych słowach wyzionął ducha.

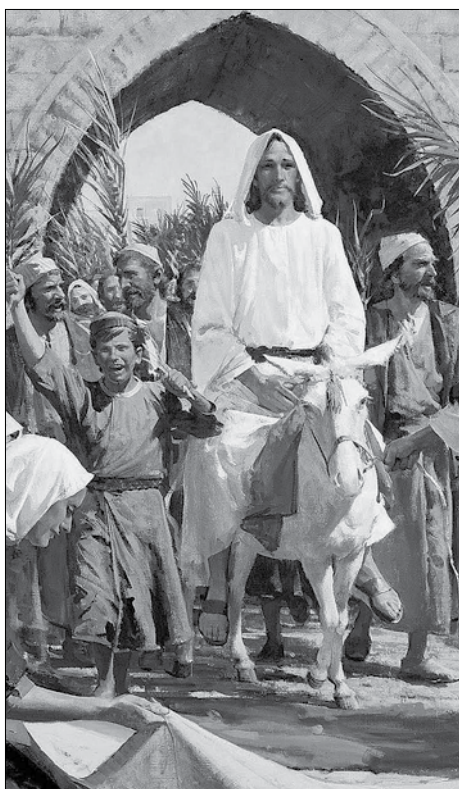
Po śmierci Jezusa

Na widok tego, co się działo, setnik oddał chwałę Bogu i mówił: I. Istotnie, człowiek ten był sprawiedliwy. E. Wszystkie też tłumy, które zbiegły się na to widowisko, gdy zobaczyły, co się działo, wracały bijąc się w piersi. Wszyscy Jego znajomi stali z daleka; a również niewiasty, które Mu towarzyszyły od Galilei, przypartywały się temu.

Pogrzeb Jezusa

Był tam człowiek dobry i sprawiedliwy, imieniem Józef, członek Wysokiej Rady. Nie przystał on na ich uchwałę i postępowanie. Był z miasta żydowskiego Arymatei, i oczekiwał królestwa Bożego. On to udał się do Piłata i poprosił o ciało Jezusa. Zdjął je z krzyża, owinął w płótno i złożył w grobie, wykutym w skale, w którym nikt jeszcze nie był pochowany. Był to dzień Przygotowania i szabat się rozjaśniał. Były przy tym niewiasty, które z Nim przyszły z Galilei. Obejrzały grób i w jaki sposób zostało złożone ciało Jezusa. Po powrocie przygotowały wonności i olejki; lecz zgodnie z przykazaniem zachowały spoczynek szabat.

Oto słowo Pańskie.

SIOSTRY PASJONISTKI

/pasjo/

Krótki rys historyczny

Zgromadzenie Sióstr Męki Pana Naszego Jezusa Chrystusa – w skrócie Siostry Pasjonistki – powstało na ziemiach polskich na początku ubiegłego stulecia, gdy po 123 latach niewoli i po 4 latach okrutnej wojny odradzały się struktury państwa polskiego. Po okresie zaprogramowanej rusyfikacji i germanizacji, prześladowań oraz walk wojennych nasza Ojczyzna potrzebowała osób, które w sposób bezinteresowny podejmą pracę opiekuńczą i wychowawczą wśród dzieci i młodzieży, szczególnie osieroconych na skutek działań wojennych, a także wśród chorych i cierpiących.

Gdy rozważamy dzieje „narodu wybranego”, to widzimy, jak w różnych, trudnych sytuacjach, w czasie niewoli, Bóg nie porzuca swoich dzieci, ale posyła im ludzi wielkiego ducha i wiary, którzy pomimo ludzkich ograniczeń, pełniąc wolę Bożą, w stopniu heroicznym dokonują rzeczy, które wydawały się niemożliwe. Wiara nakazuje nam widzieć podobnie działanie Boże w życiu założycielki Zgromadzenia Sióstr Pasjonistek. Bo jakże wyjaśnić fakt, że siostra Józefa Hałacińska, od 30 lat członkini Zgromadzenia Sióstr Serafitek, pełniąca wiele ważnych posług w tym Zgromadzeniu, przynaglana wewnętrznym głosem, aby założyć zgromadzenie sióstr, które w sposób szczególny będą wynagradzały Chrystusowi za zniewagi, jakich doznaje od ludzi, już po siedmiu miesiącach od złożenia odpowiednich dokumentów otrzymała reskrypt Stolicy Apostolskiej zezwalający na założenie nowego zgromadzenia.

Data otrzymania reskryptu – 13 lipca 1918 r. – wydaje się nieprzypadkowa, bo oto za kilka miesięcy Polska odzyskała niepodległość i nowo powstające Zgromadzenie mogło się rozwijać już w wolnej Ojczyźnie.

Sama Założycielka wspominała, że polecenie założenia zgromadzenia, które w swej duchowości będzie miało krzyż, otrzymała od Jezusa: „Pan Jezus stanowczo domagał się ode mnie, żebym założyła Zgromadzenie Męki Pańskiej. Mówił, że to Zgromadzenie jest Mu potrzebne na ostatnie czasy; jego członkinie będą wynagradzać Bogu za grzechy własne i świata całym swoim życiem: modlitwą, pracą, a szczególnie cierpieniem w połączeniu z rozważaniem Męki Pana Jezusa Chrystusa”. Na kolebkę Zgromadzenia wybrała Płock, życzliwie przyjęta przez księdza arcybiskupa Juliana Nowowiejskiego.

W centrum duchowości Zgromadzenia postawiła Cierpiącego Chrystusa. Wpatrując się z miłością w Jego Oblicze, dostrzegała wartość każdego człowieka odkupionego Krwią Pańską. Pragnęła, aby każda siostra – poprzez modlitwę, pracę i ofiarę – jak najpełniej uczestniczyła w dziele zbawienia wszystkich ludzi.

Matka Józefa (w środku, drugi rząd od dołu) z siostrami profeskami i nowicjuszkami w strojach pierwotnych

Pierwszy dom powstał w Płocku, przy zakładzie dla chłopców, głównie sierot do lat 16, których wychowaniem zajmowały się właśnie siostry. Szybko powstawały inne placówki, w których siostry opiekowały się osobami samotnymi, opuszczonymi, starszymi, niemającymi środków do życia. Prowadziły pracownię kroju i szycia dla dziewcząt, a także ochronki i przedszkola dla dzieci. Matka Józefa, mając serce wrażliwe na biedę i nędzę ludzką, uczulała swoje siostry na pełnienie aktów miłości i udzielanie pomocy potrzebującym.

Bóg błogosławił pełnionemu dziełu, które szybko się rozwijało. W ciągu 20 lat utworzono 20 placówek Zgromadzenia w 8 diecezjach, gdzie swoje pasyjne powołanie realizowało 206 sióstr. Jedynie dusze rozmodlone, żyjące blisko Pana Boga mogły usłyszeć Jego głos i stać się skutecznym narzędziem w Jego rękę.

Duchowość pasyjna

Jakże aktualna wydaje się być duchowość pasyjna – wynagradzająca – w dzisiejszych czasach, kiedy to Chrystus doznaje szczególnych udręk i cierpienia, i to nie od pogan czy wyznawców innych religii, ale od swoich, którzy powinni być Mu wierni. Kiedy to w Europie, której kultura wyrosła z korzeni chrześcijańskich, problemem staje się krzyż – znak naszego odkupienia, w kolejnych państwach legalizuje się nieograniczoną możliwość zabijania nienarodzonych dzieci, nawet przez nieletnie matki, a w stolicach europejskich organizuje się parady związków partnerskich, domagających się ich legalizacji i adopcji dzieci przez te pary.

Poprzez różne znaki Jezus domaga się od nas, Polaków, szczególnego wynagrodzenia za te zniewagi. Siostry naszego Zgromadzenia starają się realizować charyzmat wynagrodzenia i ekspiacji poprzez modlitwę, łącząc się z Cierpiącym Chrystusem. Każdego dnia odprawiamy Drogę Krzyżową i rozważamy bolesną część Różańca, przed pierwszym piątkiem każdego miesiąca wstajemy w nocy na Godzinę Świętą, by razem z Jezusem modlić się w Ogrójcu, w każdy piątek odprawiamy rozmyślanie o Męce Pańskiej. Naszą pracę apostołską ofiarujemy także w intencji nawrócenia grzeszników. Pracujemy z dziećmi i młodzieżą, jako katechetki i nauczycielki, organizujemy

letni i zimowy wypoczynek dla dzieci z ubogich rodzin, prowadzimy przedszkole (90 dzieci). Siostry z naszego Zgromadzenia pracują również wśród chorych, jako pielęgniarki i lekarki, w szpitalach i domach opieki, oraz jako pracownice charytatywne, a także na misjach wśród Kameruńczyków. Najcenniejszą częścią naszego Zgromadzenia – jak mówiła Założycielka – to siostry starsze i chore, które swoje cierpienia łączą z cierpieniami Chrystusa i w ten sposób wspierają działalność Zgromadzenia.

Aby jak najlepiej poznać charyzmat pozostawiony nam przez Założycielkę i jak najwierniej go realizować, każda z sióstr po wstąpieniu do Zgromadzenia odbywa kilkuletnią formację podstawową, która ma ją przygotować do świadomego i całkowitego oddania się Bogu. Pierwszym okresem formacji jest postulat, w którym dziewczęta włączając się w modlitwę i pracę na terenie domu, przez kilka miesięcy przyglądają się życiu sióstr. Kolejny ważny etap formacji stanowi dwuletni nowicjat, który rozpoczyna się przyjęciem szat zakonnych oraz zmianą imienia, na znak zmiany sposobu życia. Pod kierunkiem mistrzyni nowicjuszki uczestniczą we wszystkich praktykach pokutnych Zgromadzenia oraz przygotowują się do złożenia ślubów zakonnych: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. Profesją czasową, składaną na rok i ponawianą przez kolejne cztery lata, siostry rozpoczynają okres junioratu, czyli ślubów czasowych, w czasie których kształtują swoje powołanie, uczestnicząc w dniach skupienia i wykładach, a także włączając się w prace apostołskie Zgromadzenia. Okres formacji podstawowej kończą śluby wieczyste, przez które siostra w sposób świadomy oddaje całe swoje życie Bogu, do szczególnej misji w dziele zbawienia.

Każda z nas ma świadomość, że skarb powołania zakonnego nosi w glinianym naczyniu własnej ułomności i niedoskonałości. Dlatego zwracamy się z serdeczną prośbą o modlitwę za nas, za nasze Zgromadzenie i dzieła, które podejmujemy. „Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało”, prosimy więc Pana żniwa, aby posłał robotników, módlmy się o nowe powołania, abyśmy realizując charyzmat przekazywany naszej Założycielce, godnie wynagradzały Cierpiącemu Chrystusowi.

Cdn.

„Jest rzeczą niezwykle tajemniczą, iż modlitwa i cierpienie jednej osoby mogą się przyczynić do zbawienia drugiej.” /Pius XII/

„Słudzy Pana” – kapłani proszą o modlitwę

Nasz papież Franciszek z wielką pokorą i miłością zwrócił się do wiernych zebranych na placu św. Piotra. Prosił o modlitwę za siebie, za Benedykta XVI. Jego pierwsze słowa, które zaadresował do świata, brzmiały: „*Módlmy się za siebie nawzajem, za cały świat, aby zapanowało wielkie braterstwo. Niech ta droga Kościoła będzie owocna dla ewangelizacji*”. Niech apel Ojca Świętego będzie dla nas zaproszeniem do podjęcia modlitwy za tych, których Chrystus wybrał i nazwał swoimi przyjaciółmi. Niech nasza modlitwa za kapłanów będzie wyrazem wspólnej odpowiedzialności za dobro Kościoła.

Kapłani są nam potrzebni, nam świeckim, aby nasza relacja i zażyłość z Chrystusem mogła się rozwijać. To oni jedyną nas z Bogiem, to im Bóg powierzył łaskę darzenia nas Jego Ciałem i Krwią, to właśnie oni towarzyszą nam sakramentami w czasie decydujących momentów naszego życia.

Ponieważ pochodzą spośród nas, to znaczy, że tak jak my grzeszą i potrzebują modlitwy, aby być wiernymi Chrystusowi, aby walczyć o swoją świętość i głęboką relację z Bogiem.

Wierząc w moc modlitwy wstawienniczej i w to, że podejmując ją, można pomóc konkretnej osobie w bardzo realny sposób, **pragniemy kontynuować w naszej parafii akcję: „Słudzy Pana. Kapłani proszą o modlitwę”**. Odbędzie się ona w **Wielki Czwartek** (28 marca), a udział w niej będzie zaproszeniem do podjęcia modlitwy w intencji konkretnego księdza. Propozycja tego przedsięwzięcia dotyczy parafii z całej Polski oraz polskich parafii z innych krajów. W zeszłym roku, dzięki 230 parafiom, które się zaangażowały, rozprawdzono 41 000 intencji, praktycznie każda oznaczała innego księdza.

Jak otrzymać intencję?

Po liturgii Wielkiego Czwartku będzie można wziąć specjalnie przygotowane „wizytówki”, na których widnieje imię księdza, rok jego święceń oraz intencja (ta sama dla wszystkich księży). Część „wizytówek” będzie stanowić te z modlitwą za duszpasterzy postępujących w naszej parafii.

Osoba, która wzięła intencję, tym samym zobowiązuje się do modlitwy za danego księdza przez kolejne 30 dni. Na wizytówce znajduje się też wskazówka, że po zakończonej modlitwie można przekazać tę intencję kolejnej osobie, aby modlitwa trwała. W tym roku prosimy o **umocnienie w wierze i łaskę pokory**.

Nim się zdecydujesz...

Chcielibyśmy, abyś swoją deklarację modlitwy za kapłana potraktował poważnie, jeżeli nie jesteś pewny, czy na przykład czas i Twoja kondycja duchowa pozwolą Ci wytrwać, to może poczekaj na stosowniejszą chwilę, nim podejmiesz tę decyzję. Zawsze jednak pamiętaj, że ponad naszą słabością jest Boża moc, która będzie w nas czynić wspaniałe rzeczy i będzie nas podtrzymywać w dobrych i świętych pragnieniach.

Jak długo mam się modlić?

Decydując się na modlitewną opiekę, deklarujesz, że przez 30 dni będziesz sprawował duchową pieczę nad powierzonym Ci kapłanem. Podstawą tej opieki jest Twoja modlitwa indywidualna, jeżeli jednak pragnieniem Twojego serca będzie ofiarować więcej, możesz dodatkowo uczestniczyć w Eucharystii, adoracji lub podjąć post w intencji tegoż kapłana.

Za każdą modlitwę podjętą w intencji kapłanów **DZIĘKUJEMY!**

Opracowali: **Ania i Zbyszek Kozikowscy**

Modlitwa serca

*Panie Jezu Chryste,
Prosimy Cię,
daj, abyśmy mogli pojąć
naukę płynącą z Twojej męki.
Konieczną drogę
do ostatecznego wywyższenia.
Krzyż niechaj umacnia w nas wiarę.
Krzyż niech przygotowuje
nasz wieniec chwały.
Amen.*

**WSPOMÓŻ RENOWACJĘ
KOŚCIOŁA św. ANNY
w Wilanowie**

**Fundacja Ecclesia
Villanovensis**
www.fundacja-wilanow.pl

KONTO FUNDACJI:

36 2490 0005 0000 4530 3780 8094
Alior Bank
Al. Jerozolimskie 94,
00-807 Warszawa

**Wszystkim ofiarodawcom
Serdeczne Bóg zapłać!**

Fotoreportaże z renowacji publikujemy na stronach internetowych.

Przewodnik po Eucharystii

Część II - Odkryj Eucharystię krok po kroku

Słowo Boże jest jak chleb. Można jeść codziennie, zawsze jest pożywne i zawsze smakuje. Co więcej, nigdy się nie znuży. Zawsze znajduje się w nim coś zaskakująco świeżego, coś, co nas pokrzepia. Tak też się dzieje, kiedy słuchamy słowa Bożego. Wielokrotnie jest tak, że te same teksty przemawiają do nas na wciąż nowy, inny sposób. Nagle spostrzegamy jakiś szczegół, który do tej pory nie zwracał w ogóle naszej uwagi.

Niestety, kiedy słyszymy po raz kolejny to, co już znamy, co już wcześniej słyszeliśmy, wtedy zdarza się, że przestajemy słuchać. To właśnie zamyka nas na słowo Boże. Nie dajemy sobie szansy, by usłyszeć jakiś inny szczegół, który do tej pory nam „umykał”.

Odpowiedzmy sobie na pytanie: jak podchodzimy do słowa Bożego? Czy za przykładem Maryi rozważamy je i zachowujemy w sercu? Czy jesteśmy tylko biernymi słuchaczami, czy też chcemy je, na ile nas stać, realizować w życiu?

Od mojej odpowiedzi na słowo Boże zależy moje zbawienie, a więc najistotniejsza sprawa mojego życia. Moją pierwszą odpowiedź stanowi uważne towarzyszenie słowom homilii, by lepiej zrozumieć Ewangelię i przyrzeć się jej na różne sposoby. Może się zdarzyć, że kapłan wyjaśniając np. kontekst przypowieści, wydobędzie dla mnie zaskakujący wątek...

Odcinek 19:

LITURGIA SŁOWA BOŻEGO – Homilia

Najważniejszą misją Kościoła zawsze będzie głoszenie słowa Bożego, przypominanie Bożego Prawa, nawet jeśli trzeba za to zapłacić życiem (jak np. bł. Jerzy Popiełuszko). Msza św. stanowi właśnie takie wydarzenie, gdzie to słowo Boże czyta się, głosi i rozważa.

„Jak Ojciec mnie posłał, tak i Ja was posyłam” (J 20,21). „Moja nauka nie jest moją, lecz Tego, który Mnie posłał” (J 7,16). Głosić Chrystusa oznacza głosić tajemnicę Boga, głosić Tego, w którym „wszystkie skarby mądrości i wiedzy są ukryte” (Kol 2, 2-3).

Zanim Pan Jezus złożył z siebie krwawą Ofiarę na krzyżu za zbawienie ludzi, w czasie swojej działalności publicznej przepowiadał słowo Boże, z którym posłał Go Bóg Ojciec. Podobnie kapłan podczas Eucharystii, zanim złoży bezkrwawą Ofiarę pod postaciami chleba i wina, działa jako nauczyciel, który powtarza i tłumaczy słowa Mistrza, aby nas oświecić i udzielić praktycznych wskazówek dla życia chrześcijańskiego. Kapłan wstępuje na ambonę nie jako osoba prywatna, zamierzająca głosić własne przekonania, ale jako mąż Kościoła, zastępca Chrystusa, który w Jego imieniu objaśnia słowa objawione, poucza i napomina.

Czy homilia i kazanie to to samo?

W języku potocznym częściej używa się słowa „kazanie”. Czasem używa się ich zamiennie. Jednak homilia i kazanie nieco się od siebie różnią.

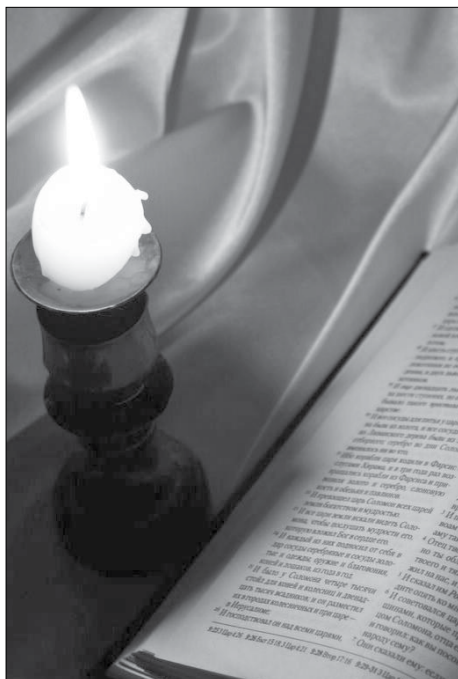
Homilia wyraża odpowiedź na to, co rzekł Bóg. W oparciu o uważne wsłuchanie się w Słowo, wygłaszając homilię prezentuje nam różne sposoby, które pomogą Bożemu słowu zadomowić się w naszych sercach i pomogą nam na nie właściwie odpowiedzieć.

Treść homilii za każdym razem jest inna. Dotyka aktualnych spraw, którymi żyjemy jako chrześcijanie, odnosząc się do nich w świetle czytań mszalnych. Zadaniem homilii jest wyjaśnienie nam odczytanego podczas liturgii słowa Bożego, abyśmy uświadomili sobie, że w tym słowie przychodzi do nas sam Bóg,

byśmy lepiej zrozumieli, co do nas mówi, i otrzymali wskazówki, w jaki sposób tym Słowem żyć.

Kazanie to wyjaśnienie prawd i zasad wiary w oparciu o słowo Boże i tradycję (wiarę apostołską), czyli nauczanie Ojców Kościoła i papieży, niekoniecznie w nawiązaniu do fragmentów Pisma Świętego odczytanych podczas liturgii Mszy św. Najczęściej wyjaśniane są i przypominane treści katechizmowe dotyczące sakramentów, prawd wiary, przykazań, grzechów, cnót itp. Kazanie to przemówienie, w którym duchowny przekazuje słuchaczom prawdy Boże oraz poleca wypełniać je w życiu. Może dotyczyć ono dowolnego tematu.

Homilia ściśle się wiąże z liturgią Słowa danego dnia i obchodzonym misterium. Kazanie z kolei nie musi się odnosić do czytań mszalnych. Może być tematyczne, może nawiązywać do jakiegoś wydarzenia historycznego, społecznego. Dużą popularnością cieszą się w niektórych kościołach kazania „w odcinkach”. Kapłan podejmuje się przez jakiś czas wyjaśniania prawd wiary: credo, przykazań, sakramentów, błogosławieństw, itp. Okazuje się, że takie Msze gromadzą największą liczbę wiernych.

Homilia, jako wyjaśnienie tekstów świętych, należy do liturgii Słowa. Sobór Watykański II podkreśla jej ważność: „Jako część samej liturgii zaleca się bardzo homilię, w której z biegiem roku liturgicznego wyklada się na podstawie tekstów świętych tajemnice wiary i zasady życia chrześcijańskiego. Bez poważnego powodu nie należy jej opuszczać we Mszach odprawianych w niedziele i święta nakazane przy udziale wiernych” (KL, 52).

Podczas Mszy św. homilia ma jednak spełnić jeszcze inne zadanie, niż tylko wyjaśnić Pismo. Musi również zasygnalizować i częściowo wyjaśnić związek między liturgią Słowa, która teraz dobiega końca, a liturgią Eucharystii, która ma się rozpocząć. Jest ona bowiem bezpośrednim przygotowaniem do przyjęcia uświęcającego działania Boga i do oddawania Mu kultu w Ofierze eucharystycznej.

„Oto kładę moje słowa w twoje usta. Spójrz, daj ci dzisiaj władzę nad narodami i nad królestwami, abyś wyrwał i obalał, byś niszczył i burzył, byś budował i sadił.”
/Jr 1, 9-10/

Głoszenie homilii podczas sprawowania Eucharystii zastrzeżone jest dla biskupa i prezbitera, a więc osób wyświęconych, działających *in persona Christi*. Homilia, choć głosi ją człowiek, stanowi integralną część liturgii Słowa i w jakimś sensie jest również słowem Bożym.

Dzięki działaniu Ducha Świętego słowo ludzkie staje się narzędziem przekazywania słowa Bożego, wypowiedzianego do sumień ludzkich. Homilia wyjaśnia objawione słowo Boże, w którym sam Bóg przemawia do ludu, należy do czynności świętych, a także stanowi część tajemnicy Chrystusa, która realizuje się w Kościele. Kapłan, przez głoszenie Bożych tajemnic, pociąga ludzi do Boga.

Bł. Jan Paweł II wskazywał, że kapłan „z sercem uległym i rozmodlonym musi zbliżyć się do Słowa, aby ono przeniknęło do głębi jego myśli i uczucia oraz zrodziło w nim nową mentalność – zamysł Chrystusowy” (1 Kor 2,16).

Słuchając słowa Bożego, nie zatrzymujemy się na intelektualnym roztrząsaniu tekstu, lecz „objucmy” z Osobą samego Jezusa. W czasie rozważania słowa Bożego sam Chrystus wprowadza nas na pustynię i mówi do naszego serca (por. Oz 2,16).

Bóg uczynił każdego z nas nie tylko zdolnym do słuchania Jego słów, ale także do odpowiadania na nie przez modlitwę – dialog ze Słowem. Rozważanie słowa Bożego otwiera nas na serdeczny dialog z Bogiem i rozpoczyna rzeczywisty proces nawrócenia. Duch Święty, obecny w słowie Bożym, budzi w nas ducha modlitwy. Prowadzi nas do wypowiedzenia prośby, wstawiennictwa, dziękczynienia czy oddania chwały Bogu. To właśnie jest pierwszy sposób, przez który Słowo nas zmienia.

Uznaje się, że jeśli ludzie przychodzą z wiarą na Eucharystię i jeżeli kapłan z wiarą głosi, to nawet gdyby czytał książkę telefoniczną, ci ludzie będą się nawracać, bo Duch Święty tak będzie działał, że słowa, które zostaną wypowiedziane przez kapłana do ludu otwartego na słuchanie, będą do nich docierać i ich przemieniać.

► Słowo Boże działa w nas w różnorodny sposób. Z jednej strony pociesza nas, dodaje mocy, otuchy. Ale z drugiej strony wzbudza w nas czasami jakiś smutek, rozżalenie, bo okazuje się, że nie żyjemy tak, jak powinniśmy żyć. Cokolwiek w nas wzbudza, ważne jest, aby nas dotykało.

Św. Teresa z Ávili tak pisała o swoim przeżywaniu liturgii Słowa: „*Nie miałam cudu udręczenia, słuchając kazań. Lubiłam niezmiernie ich słuchać i jeśli kaznodzieja pełen był ducha Bożego, z zapalem mówił i z namaszczeniem, mimo woli, sama nie wiedząc, skąd to pochodzi, szczególną czułam miłość do niego, nigdy prawie nie zdarzyło się, by jakiegokolwiek kazanie wydało mi się tak słabe, iżbym go nie słuchała z przyjemnością; chociażby drudzy słuchając go, ganili kaznodzieję, że nie mówi dobrze, niewypowiedzianą z niego rozkosz miałam. Rozmawiać o Bogu albo słuchać mówiących o Nim, nigdy, rzec mogę, mi się nie przykrzyło, mianowicie od czasu, jak zaczęłam oddawać się modlitwie wewnętrznej. Z jednej strony więc kazania wielką były dla mnie pociechą, ale z drugiej były dla mnie udręczeniem, bo z nich poznawałam, że nie byłam taka, jaka być powinna. Błagałam Pana, aby mi przyszedł na pomoc...*” („Księga życia”, rozdział 8).

Myśli Boga nie są naszymi myślami. Uczymy się je pojmować, niekiedy z niemalym trudem. W naszej codzienności najczęściej jesteśmy więźniami „mądrości tego świata”. Głoszone podczas Eucharystii Słowo ma zaś „moc burzenia dla Boga warownych twierdz” – naszych oporów, barykad stawianych Jego mądrości i miłości. Liturgia wyznacza uprzywilejowane miejsce dla ukazania się mocy Słowa. W niej bowiem łaska uobecnia, „zagęszcza” wszystkie chwile, kiedy Bóg przemawiał wśród znaków i cudów. Wychodząc z kościoła, mamy do przemyślenia jakiś wątek, ewangeliczną „perłę”. Jej blask może oświecać codzienność widzianą oczami Boga, interpretowaną w świetle Jego mądrości. Mówi On do każdego z nas: Popatrz na swoje życie w nowy sposób: stań w tym miejscu, gdzie sprawy, z którymi się borykasz, zyskują inny wymiar.

Słowo Boga jest mocą, jest życiem

Jeśli panuje w nas pragnienie słuchania Boga, to jest niemożliwe, by słowo Boże nas nie dotknęło. Jeżeli przychodzimy na Eucharystię z wiarą i chcemy słuchać, to słowo Boże do nas przyjdzie. Może nie wszystko zrozumiemy, ale słuchając, pozwolimy, by to Słowo się w nas zakorzeniło.

Staliśmy przed Bogiem, który zna zamysły naszego serca i nic się nie ukryje przed Jego oczami (por. Hbr 4, 12-13). Pozwólmy, aby Słowo „obmywało” nasze oczy i uczyło patrzeć na siebie oczami Jezusa. Niech słowo Boże odświeżi najgłębsze pokłady naszego serca.

Słuchajmy pokornie i rozważajmy. W każdej homilii może pojawić się myśl zdolna przemienić nasze życie. W każdym usłyszonym słowie Bożym można odnaleźć treści, które powiedzą nam coś ważnego na dziś, na teraz. Pozwolą nam spojrzeć na siebie w świetle wiary. Nie oceniamy kazań, ale skupmy uwagę na tym, **co Chrystus chce nam dziś powiedzieć przez to właśnie słowo?** Bo to On, posługujący się ustami kapłana, przemawia do nas.

Były prezydent Francji, François Mitterand, w trakcie ostatniego wywiadu telewizyjnego,

jakiego udzielił kilka tygodni przed śmiercią, ciężko chory na raka, usłyszał pytanie dziennikarza:

- *Panie prezydencie, kiedy zobaczy pan Boga, jeśli oczywiście On istnieje, to co mu pan powie?* Popatrzył zdziwiony na dziennikarza i odpowiedział: - *Ja? Ja nic nie powiem, ja będę słuchał. On będzie mówił, a ja mam nadzieję, że zrozumiem.*

Módlmy się za kapłana, który przystępuje do głoszenia słowa Bożego, aby nigdy nie brakowało mu łaski Ducha Świętego. Aby był głosem Ducha Świętego, który oświecony Bożym słowem, będzie umiał mówić o Bogu i uczyć nas, jak z Nim rozmawiać. Słuchajmy Boga i prośmy Go o dar zrozumienia Jego słowa.

TESTAMENT BOŻEJ MIŁOŚCI

Nasz testament: siedem słów Pana Jezusa na krzyżu

Słowo szóste: „Wykonało się...”

Po godzinach ogromnego cierpienia Jezus oznajmił: „Wykonało się”. Zakończył swe dzieło, zwyciężył szatana, uwolnił ludzi od grzechu, lęku, beznadziei. Zadanie zostało wykonane, wola Boga wypełniona, może już powrócić do Ojca.

To najświętsze słowo, jakie kiedykolwiek zadźwięczało nad tym światem. To okrzyk Zwycięzcy, który patrzy z królewskiego tronu krzyża na świat wyrwany przez Niego spod władzy szatana i przekazany Królowi Wieków.

„Wykonało się” – słowo krótkie, ale daje nam doskonały obraz całego życia Jezusa Chrystusa. Wszystko, co Pismo Święte o Nim mówiło, czego miał dokonać w świecie – Dzieło Odkupienia – wykonało się. Skończyła się pokuta i walka, skończył się ból i cierpienie, jakie Syn Boży musiał znieść. Okup za dusze został złożony, Ojciec

Słowo siódme: „Ojczy, w Twoje ręce powierzam ducha mego”

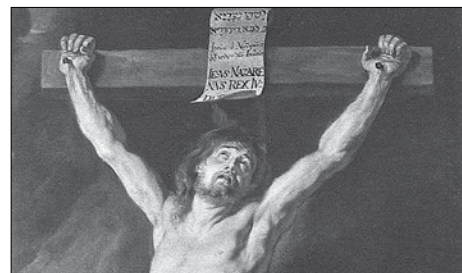
Zanim Jezus pożegnał się z tym światem, który stworzył, a który Go nie poznał, powiedział jeszcze jedno słowo: „Ojczy, w Twoje ręce powierzam ducha mego”. To ostatnie zdanie, w którym zawiera się dziecięca Miłość do Ojca, wypowiedział donośnym głosem, aby wszyscy je usłyszeli i odczuli wypływający z niego wielki spokój i nadziemski majestat.

Ostatnie słowo naszego Mistrza to wspaniały hymn, pełen spokoju i poczucia bezpieczeństwa, nadziei i pewności. On nie znał śmierci ani nienawiści, więc Jego śmierć była taka, jak Jego życie. Umarł z Miłości. Wiedział, że Jego życie przyniesie owoc, a Jego męka nie pozostanie daremna, że po śmierci przyjdzie Zmartwychwstanie. W tym też nastroju polecił sobie i swoje sprawy w ręce Ojca, którego wolę wypełnił.

To, że umierający Jezus „donośnym” głosem zawołał: „Ojczy, w Twoje ręce powierzam ducha mego”, świadczy o tym, że nie jest On zwykłym człowiekiem, ale Bogiem – Człowiekiem, Panem życia i śmierci. Wcale nie był u kresu sił, o czym przekonuje siła Jego głosu – umarł, bo chciał. Swoim głośnym wołaniem potwierdził prawdę, że nikt Mu życia nie zabiera, lecz On sam je oddaje, aby uwielbić Boga i nas odkupić. Śmierć nie jest dla Niego karą, lecz wolnym wyborem z prawdziwej Miłości do nas. Daje nam tym samym poznać, że umiera jako Syn Boży.

*Ojczy, prosimy Cię,
Daj nam serca uległe wobec Słowa,
By mogły zbliżyć się do Ciebie
i pojąć „zamysł Chrystusowy”,
By nic nie odwróciło naszej uwagi od tego,
co istotne.
Daj nam łaskę,
abyśmy nasze serca wypełniali
Wzruszeniem i wdzięcznością,
niezłomną ufnością i nadzieją.
Amen.
Panie, przymnóż nam wiary.*

Ania i Zbyszek Kozikowscy
Konsultacja: ks. dr Waldemar R. Macko

uwielbiony, nic Mu już nie zostało do zrobienia. Wykonał najsuwniej, jak mógł, zadanie, które Mu zlecił Ojciec.

Jest to okrzyk wesela i radości, triumfalny okrzyk Zwycięzcy. Zwycięstwo Jezusa nad szatanem i śmiercią jest zupełne, a ich klęska całkowita.

Szóste słowo Zbawiciela na krzyżu daje nam nadzieję, że i my, jeśli codziennie będziemy naśladować Pana, jeśli wiernie będziemy pełniłi Jego wolę, przy skończeniu życia z radością będziemy mogli zawołać: „Mój Boże, wykonało się wszystko, czego ode mnie oczekiwałeś”.

W tym ostatnim słowie, jakie umierający Jezus skierował do swego Ojca, uczy nas sztuki umierania z ufnością. Uczy nas, do Kogo mamy się zwracać w ostatniej godzinie. Jeśli będziemy dobrze żyć i wypełniać wolę Bożą przez całe życie, nasza śmierć będzie łatwa. Powinniśmy przeto prosić Boga o łaskę dobrego życia, abyśmy w ostatniej godzinie mogli wołać z ufnością i dziecięcą miłością: „Ojczy, w ręce Twoje oddaję ducha mego”.

Jezus na serio wszedł w nasze życie. Jego ostatnie godziny życia, mimo że przeminęły, trwają i nadal odmierza je czas. One były i są. Są żywe i wszystkie dla nas.

Siedem zdań, siedem słów z udręczonych, wyschniętych ust. Wyszepianych przez konającego Jezusa. Wykrzyczanych w świat. To też testament od Boga dla Ciebie. Siedem słów, siedem zdań – czy nosisz je w sercu? Czy są dla Ciebie darem na życie?

/źródło internetowe/

Zapraszamy do księgareni parafialnej

EFFATY

kłóra mieści się w prawym przedsiönku świątyni.

Księgarenka przyjmuje zamówienia na Katechizm Kościoła Katolickiego oraz na inne książki.

Oprócz księzek można tu zakupić:

- kalendarze • świece •
- okolicznościowe kartki •
- różańce • medaliki •
- inne dewocjonalia.

Ojciec Święty zaproszony do Polski

Papież Franciszek został zaproszony przez kard. Kazimierza Nycza i Stanisława Dziwisza do Polski, na obchody 1050-lecia chrztu Polski, które przypadają w 2016 r.

Kardynałowi chcieliby połączyć tę uroczystość z organizacją Świątowych Dni Młodzieży w Polsce.

Prawdopodobne zmiany w Watykanie

Watykańscy zapowiadają rewolucyjne zmiany w Kurii Rzymskiej i to już po Wielkanocy. Wedle ich spekulacji, Franciszek – w ramach zapowiadanej kolegialności – zrewolucjonizuje dotychczasową strukturę sekretariatu stanu i utworzy trzyosobowe ciało decyzyjne: gubernatora Watykanu – kard. Giuseppe Bertello, prefekta najbogatszej Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów – kard. Fernando Filoniego – i dostojnika sekretariatu stanu – abp. Angelo Becciu.

Wszystkim tym zmianom towarzyszyć ma również odchudzenie kurii, do czego doprowadzi łączenie resortów i systematyczna redukcja zarówno kosztów, jak i personelu.

Jak relacjonuje watykański korespondent „Rzeczpospolitej”, sprawowanie wysokich funkcji w kurii może również przestać być automatycznie łączone z nominacjami arcybiskupimi i kardynalskimi.

Sytuacja Kościoła w Polsce

Według badań przeprowadzonych przez Centrum Badania Opinii Społecznej 62% Polaków postrzega sytuację Kościoła w Polsce jako dobrą, a co dziesiąty jako zdecydowanie dobrą.

48% badanych chciałoby, aby nowy papież wprowadził pewne zmiany w nauczaniu Kościoła. Tylko nieco ponad 37% opowiada się za utrzymaniem w tym względzie dotychczasowego porządku.

Do najczęściej postulowanych przez Polaków zmian w Kościele należą: zniesienie celibatu, liberalizacja nauczania kościelnego oraz walka z pedofilią wśród księży.

Zdaniem analityków z CBOS, reformatorskie oczekiwania Polaków wobec nowego papieża są obecnie zdecydowanie większe niż wówczas, gdy swój pontyfikat rozpoczął Benedykt XVI.

Noworodek porzucony w szpitalu

Rocznie w polskich szpitalach pozostawianych jest 700 noworodków, w samym województwie mazowieckim ich liczba wynosi 200 – wynika z przeprowadzonego we współpracy z resortem zdrowia raportu Interwencyjnego Ośrodka Preadopcyjnego w Warszawie.

Trzy miesiące pobytu poza kochającą rodziną powodują opóźnienie w rozwoju niemowlęcia o miesiąc. Dlatego konieczne jest jak najszybsze znalezienie dla porzuconych dzieci opieki w rodzinie adopcyjnej lub zastępczej – apelują eksperci IOP.

Z ich raportu wynika, że niemowlę bez stałej opieki jednej, kochającej je osoby opóźnia się w rozwoju, nawet jeśli przebywa w specjalistycznej, zapewniającej mu możliwość najlepszych warunków, placówce opiekuńczej. I tak: w 76. dniu pobytu u niemowlęcia obserwuje się nieharmonijny rozwój, w 116. dniu pobytu pojawiają się zaburzenia rozwoju ruchowego, a w 155. dniu zaburzenia emocji oraz opóźnienie w rozwoju psychoruchowym.

Zarząd Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy oraz Centrum Kultury Wilanów zapraszają 24 marca, w Niedzielę Palmową – od godz. 9.00 do godz. 17.00 – na Wilanowski Jarmark Wielkanocny oraz prezentację stołów wielkanocnych.

Impreza odbędzie się na ul. Stanisława Kostki Potockiego oraz na Skwerze Prymasowskim. Każdy odwiedzający znajdzie coś dla siebie: bogaty asortyment wyrobów regionalnych, produktów spożywczych oraz ozdób świątecznych.

JAK PRZEKAZAĆ 1% PODATKU

1% podatku dochodowego mogą przekazać:

- podatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych (w tym m.in. podatnicy uzyskujący dochody z odpłatnego zbycia papierów wartościowych);
- podatnicy opodatkowani ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych;
- podatnicy prowadzący działalność gospodarczą i korzystający z liniowej, 19-procentowej stawki podatku.

1% mogą również przekazać emeryci, pod warunkiem jednak, że samodzielnie wypełnią PIT-37 na podstawie PIT-u otrzymanego z ZUS. Podatnicy, którzy zdecydowali się na rozliczenie podatku przez pracodawcę, nie mają możliwości przekazania 1%.

Jak przekazać 1% na CARITAS przy Parafii pw. św. Anny w Wilanowie:

Po wyczeniu, ile podatku będziemy mieli do zapłacenia w tym roku (PIT-36, PIT-36L, PIT-37, PIT-28, PIT-38), w pozycji: „Wniosek o przekazanie 1% podatku należnego na rzecz organizacji pożytku publicznego (OPP)” wpisujemy numer KRS, pod jakim widnieje w Krajowym Rejestrze Sądowym CARITAS Diecezji Warszawskiej, ul. Krakowskie Przedmieście 62, 00-322 Warszawa:

- w rubryce: „Numer KRS” wpisujemy 0000225750;
- następnie w rubryce: „Wnioskowana kwota” podajemy kwotę, którą chcemy przekazać (maksymalnie 1% podatku należnego, wynikającego z zeznania podatkowego), wpisujemy ją po zaokrągleniu do pełnych dziesiątek groszy w dół, np. 10,72 zł = 10,70 zł;
- w pozycji: „Informacje uzupełniające”, jako „Cel szczegółowy 1%”, wpisujemy CARITAS przy Parafii św. Anny w Wilanowie, 02-946 Warszawa, ul. Kolegiacka 1;
- mamy prawo wyrazić zgodę na podanie swych danych osobowych (imienia, nazwiska oraz adresu) organizacji pożytku publicznego, zakreślając odpowiednią rubrykę. Informacje te przekazuje OPP urząd skarbowy.

Kserokopię tej części zeznania podatkowego należy przekazać do naszej Parafii, do kancelarii lub w kopercie „na tacę” – na podstawie tych dokumentów CARITAS naszej Parafii będzie mógł ubiegać się o odzyskanie wpłat z konta CARITAS Diecezji, które zostaną przekazane przez Urząd Skarbowy.

Podejmując trud przekazania 1% podatku na rzecz Caritas, przyczyniamy się do zwiększenia pomocy najbardziej potrzebującym, utrzymania i rozbudowy placówek dla chorych, starszych, niepełnosprawnych, dzieci i matek z dziećmi, bezdomnych, ofiar przemocy i najuboższych w naszej diecezji i naszej parafii.

Wszystkim darczyńcom składamy serdeczne „Bóg zapłać”!

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 10.03.2013 do 14.04.2013

O dobre przeżycie Wielkiego Postu i owocne przygotowanie się do świąt wielkanocnych poprzez gorliwe uczestnictwo w rekolekcjach parafialnych i szczerą, wynagradzającą spowiedź i Komunię Świętą.

"Szczęść Boże"

Wszystkich, którzy kochają muzykę i śpiew, zapraszamy do chóru parafialnego.

Próby odbywają się we wtorki,
o godz. 18.30, w kanonii.

W każdą III niedzielę miesiąca
swoim śpiewem uświetniamy
Mszę św. o godz. 13.00.

Kontakt z p. Natalią Knyziak:
tel. 725 524 372,
e-mail: n.knyziak@wp.pl.

Galeria DZWONNICA

W marcu prezentujemy
wystawę malarstwa

IWONY

WOJEWODY - JEDYNAK

Serdecznie zapraszamy!

KĄCIK DLA DZIECI

Autor: Maciej Lichota

ZADANIE 1: Rozwiąż test. Litery przy poprawnych odpowiedziach utworzą rozwiązanie, które zapisz poniżej.

- Jaki kolor szat liturgicznych obowiązuje w Niedzielę Palmową?**
R a) biały
U b) zielony
T c) czerwony
S d) fioletowy
- Niedziela Palmowa:**
D a) kończy obchody Wielkiego Tygodnia
F b) to dzień ustanowienia sakramentu Eucharystii
G c) to dzień ustanowienia sakramentu kapłaństwa
R d) rozpoczyna obchody Wielkiego Tygodnia
- Kiedy wspominamy uroczysty wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy?**
I a) w Niedzielę Palmową
G b) w Wielki Czwartek
N c) w Wielki Piątek
M d) w Wielką Sobotę
- Jaki kolor szat liturgicznych obowiązuje w Wielki Czwartek?**
J a) czerwony
M b) różowy
F c) zielony
D d) biały
- Msza św. Krzyżma odprawiana jest w:**
A a) Niedzielę Palmową
U b) Wielki Czwartek
S c) Wielką Sobotę
D d) V Niedzielę Wielkiego Postu
- Wyżej wspomniana Msza jest sprawowana w:**
P a) każdym kościele parafialnym
R b) tylko w bazylikach większych
U c) tylko w katedrach
H d) tylko w sanktuariach
- Podczas Mszy św. Krzyżma następują:**
M a) błogosławieństwo olejów świętych i konsekracja krzyżma, odnowienie przyrzeczeń kapłańskich
D b) poświęcenie wianków, odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych
W c) poświęcenie gromnic, odnowienie przyrzeczeń kapłańskich
Y d) poświęcenie wody chrzcielnej, odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych
- W Wielki Czwartek w kościołach parafialnych sprawowana jest:**
S a) Msza św. Wieczery Pańskiej
F b) Msza św. pontyfikalna
H c) Msza św. gregoriańska
B d) Liturgia Męki Pańskiej
- Jaki kolor szat liturgicznych obowiązuje w Wielki Piątek?**
C a) biały
O b) fioletowy
A c) czerwony
S d) zielony
- W który dzień odbywa się Liturgia Męki Pańskiej?**
F a) w Wielki Czwartek
C b) w Wielki Piątek
I c) w Wielką Sobotę
E d) w Wielki Wtorek
- Co rozpoczyna Liturgię Męki Pańskiej?**
C a) aspersiona
R b) prostracja
T c) kolekta
U d) adoracja
- Czy podczas Liturgii Męki Pańskiej udziela się Komunii Świętej?**
U a) tak
K b) nie
N c) tak, ale tylko 11 osobom
B d) tak, ale jedynie osobom, które przekroczyły pięćdziesiąty rok życia
- Kiedy święci się pokarmy?**
Y a) w Wielki Poniedziałek
R b) w Wielką Środę
J c) w Wielki Piątek
M d) w Wielką Sobotę

rozwiązanie:

_____

Niedziela Palmowa

Wielki Czwartek

Wielki Piątek

Wielka Sobota

śmierć Pana Jezusa na krzyżu

wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy

ustanowienie dwóch sakramentów:
Eucharystii i kapłaństwa

poświęcenie pokarmów

Niedziela Palmowa Męki Pańskiej – 24 marca 2013 r.

- Kościół obchodzi dziś pamiątkę wjazdu Chrystusa do Jerozolimy dla dokonania Paschalnego Misterium. Uroczysta procesja z palmami wyruszy przed Mszą św. o godz. 10.00. Uroczyste wejście i poświęcenie palm nastąpi przed każdą Mszą św.
- Nabożeństwo Gorzkich Żali zostanie odprawione o godz. 17.00. Następnie będziemy się modlić za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych. Za udział w Gorzkich Żalach można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.
- Zarząd Dzielniczy Wilanów oraz Centrum Kultury Wilanów zapraszają na Jarmark Wielkanocny, który będzie trwał do godz. 17.00. Wszystkie dzieci zapraszamy natomiast na zabawę przy robieniu palm wielkanocnych, po Mszy św. o godz. 11.30.
- Próba sypania kwiatów dla dziewczynek odbędzie się w Wielką Środę, zbiórka przed kościołem o godz. 17.15.
- Ci wszyscy, którzy nie skorzystali z sakramentu pokuty i pojednania w czasie rekolekcji, mogą przystąpić do przedświątecznej spowiedzi od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiej Środy, od godz. 16.00. Prosimy nie odkładać spowiedzi na święta, które rozpoczynamy Świętym Triduum Paschalnym w Wielki Czwartek.
- W Wielki Czwartek celebруем pamiątkę ustanowienia sakramentu kapłaństwa i Eucharystii. Przed południem wszyscy kapłani, pod przewodnictwem biskupa, sprawują w archikatedrze warszawskiej Mszę św. z poświęceniem krzyżma. W tym dniu w kościołach parafialnych odprawia się jedną Mszę św. W naszym kościele Mszę św. Wieczery Pańskiej będziemy sprawować o godz. 18.00. Po Mszy św. przeniesiemy Najświętszy Sakrament do Kaplicy Przechowania. Adoracja, którą poprowadzą zespoły parafialne, będzie trwała do godz. 22.00.
- W Wielki Piątek i w Wielką Sobotę zapraszamy do wspólnej modlitwy porannej zwanej Ciemną Jutrznia. Naszą modlitwę rozpoczniemy o godz. 7.00, w kościele.
- Nabożeństwo Drogi Krzyżowej w Wielki Piątek rozpocznie się o godz. 15.00. Rozważania Męki Pańskiej przy stacjach kalwarii wilanowskiej poprowadzą przedstawiciele poszczególnych grup parafialnych.
- W Wielki Piątek Kościół powstrzymuje się od sprawowania Eucharystii. W tym dniu rozważamy Mękę Pana Jezusa i adorujemy Krzyż.
- Liturgia Męki Pańskiej rozpocznie się o godz. 17.00. Po niej nastąpi adoracja Pana Jezusa w Grobie, którą poprowadzą siostry pasjonistki. Przypominamy, że w tym dniu obowiązuje post ścisły.
- W Wielki Piątek pragniemy również odwiedzić chorych z posługą sakramentalną. Prosimy o zgłaszanie w zakrystii osób samotnych i chorych, które pragną przed świętami przystąpić do spowiedzi i Komunii Świętej. Prosimy również o zgłaszanie się wolontariuszy, którzy pomogą kapłanom w dotarciu z Najświętszym Sakramentem do tych osób. Wizytę rozpoczniemy o godz. 9.00.
- Poświęcenie pokarmów w Wielką Sobotę od godz. 7.00 do 19.00.
- W tym dniu Liturgię Wigilii Paschalnej rozpoczniemy o godz. 20.00.
- Procesja rezurekcyjna wraz z Mszą św. odbędzie się w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego o godz. 6.00. Pozostałe Msze św. sprawowane będą o godz. 8.30, 10.00, 11.30, 13.00, 18.00 i o godz. 20.00.
- W poniedziałek wielkanocny Msze św. zostaną odprawione według następującego porządku: o godz. 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00 i 18.00. Nie będzie Mszy św. o godz. 20.00.
- Świece Caritas na stół świąteczny można nabyć w zakrystii i przed kościołem. Pragniemy przypomnieć, że za środki uzyskane ze sprzedaży Caritas prowadzi działalność charytatywną, niosąc pomoc najbardziej potrzebującym. Często jest to pomoc poszkodowanym w różnego rodzaju kataklizmach w kraju i za granicą.
- Dziś organizujemy zbiórkę ofiar, które zostaną przeznaczone na paczki świąteczne dla najuboższych rodzin z naszej parafii.
- W najbliższym czasie sakramentalny związek małżeński zawrą:
  - Przemysław Jan Dzierbicki, kawaler z parafii tutejszej, i Lidia Anna Szewczyk, panna z parafii tutejszej – *zapowiedź I*.
 Każdy, kto by wiedział o przeszkodach zachodzących między narzeczonymi, zobowiązany jest powiadomić kancelarię parafialną. Narzeczonych polecamy modlitwie parafian.

- Wydawca

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-496 Warszawa

tel./fax 22 842 18 01

(telefon czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00

wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr 2 w Warszawie - V O/Warszawa,

ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa

Nr rachunku: 62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

Internet: www.parafiawilanow.pl

e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl

e-mail **Redakcji:** klimaty@parafiawilanow.pl

KLIMATY
św. ANNY

Zapraszamy wszystkich chętnych do tworzenia naszego pisemka parafialnego, tych, którzy chcieliby pisać o Wilanowie dawnym i współczesnym, i tych, którzy dysponują materiałami – również archiwalnymi – o naszej parafii.

Wszelkie pytania i propozycje można kierować do ks. proboszcza, do któregoś z członków redakcji bądź na redakcyjny adres mailowy: klimaty@parafiawilanow.pl. **Redakcja**

Zeskanuj kod QR
i czytaj „Klimaty”
w smartfonie lub
na tablecie.